

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Atlas Judiciar European În Materie Civilă](#) > [Cereri Cu Valoare Redusă](#) > [Hungary](#)

Cereri cu valoare redusă

Ungaria

Ungaria

GĂSIREA INSTANTELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 25 alineatul (1) litera (a) - instanțele competente

În temeiul articolului 599 din *Legea CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă*, procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă intră în competența și jurisdicția teritorială exclusivă a instanței districtuale (*Járásbíróság*) aflate în raza teritorială a Tribunalului regional (*törvényszék*) și a instanței districtuale centrale din Buda (*Budai Központi Kerületi Bíróság*) în Budapesta.

Articolul 25 alineatul (1) litera (b) - mijloacele de comunicare

Cu privire la inițierea procedurilor, *Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă* („regulamentul”) prevede că reclamantul inițiază procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă prin completarea formularului de cerere, utilizând formularul de cerere tip A prevăzut în anexa I la regulament, și prin depunerea sau trimiterea acestuia în mod direct la instanța competentă, prin poștă sau prin orice alt mijloc de comunicare, cum ar fi prin fax, e-mail sau orice alt mijloc electronic acceptat de statul membru în care s-a inițiat procedura [articolul 4 alineatul (1) din regulament].

Din dispozițiile regulamentului reiese că cererea poate fi efectuată în scris. Formularul de cerere tip A poate fi completat și depus la instanță, trimis instanței prin poștă și poate fi depus prin mijloace electronice, în conformitate cu informațiile furnizate în secțiunea din prezentul prospect referitoare la articolul 25 alineatul (1) litera (d).

Articolul 600 alineatul (1) din Codul de procedură civilă prevede că reclamantul poate, de asemenea, prezenta cererea oral la instanța districtuală competentă, pe care instanța o înregistrează utilizând formularul standard prevăzut. Această dispoziție este în conformitate cu articolul 11 din regulament, care prevede asistență practică pentru completarea formularelor.

Articolul 25 alineatul (1) litera (c) - autoritățile sau organizațiile competente pentru furnizarea de asistență practică

Articolul 6 din *Decretul nr. 14/2002 din 1 august 2002 al Ministrului Justiției privind normele de administrare a instanțelor* prevede că grefa primește solicitanții în perioada din fiecare zi lucrătoare specificată de președintele instanței sau, în cazul instanțelor districtuale, de președintele instanței districtuale. Un panou de informații trebuie să fie afișat la instanță într-un loc accesibil public, indicând unde și când își pot depune cererile și plângerile solicitanții, unde și când pot solicita informații, cine trebuie să primească cererile, când și în ce cameră

și precizând că cererile pot fi de asemenea depuse în cutia poștală a instanței. Instanța poate furniza de asemenea informații prin mijloace electronice și le poate publica pe internet.

În conformitate cu Decretul nr. 14/2002 privind normele de administrare a instanțelor, instanțele oferă asistență practică solicitanților în timpul orelor de program cu publicul, alte informații fiind disponibile pe <http://www.birosag.hu/>.

În temeiul *Legii LXXX din 2003 privind asistența judiciară*, consilierii juridici oferă, printre altele, consultanță juridică solicitanților sau întocmesc cereri și alte documente, ale căror taxe și costuri stabilite prin lege sunt plătite sau avansate consilierilor juridici de către stat în locul solicitantului. Asistența este condiționată de solicitarea de către solicitanți a consultanței juridice cu privire la drepturile și obligațiile lor procedurale sau de întocmirea unei cereri în vederea prezentării unor argumente juridice ulterioare în cauză. Solicitanții trebuie să aparțină grupului de persoane specificat la articolele 4-9 din Legea LXXX din 2003, venitul lor nu poate depăși sumele specificate la aceste articole, iar ei nu pot face obiectul condițiilor prevăzute la articolul 10 din Legea LXXX din 2003, care exclude eligibilitatea asistenței.

Dacă procedura este deja pendinte, articolul 11 alineatul (1) din Legea LXXX din 2003 prevede că, în cadrul asistenței judiciare, statul oferă reprezentare legală reclamantului, inculpatului, intervenientului (terț), părții interesate, petiționarului și pârâtului și, în conformitate cu dispozițiile menționate mai sus, avansează sau suportă costurile acestuia în numele solicitantului. Pe lângă condițiile prevăzute în Legea LXXX din 2003, solicitanții sunt considerați eligibili chiar dacă sunt scutiți de plata cheltuielilor. Solicitanții sunt eligibili pentru asistență dacă, ca urmare a lipsei lor de calificare juridică sau a complexității cauzei, nu ar fi capabili să își reprezinte interesele sau să își exercite drepturile procedurale în mod efectiv în cazul în care s-ar reprezenta singuri.

Articolul 25 alineatul (1) litera (d) - mijloacele de comunicare sau notificare pe cale electronică de exprimare a consimțământului

Articolul 13 din regulament prevede norme cu privire la comunicarea sau notificarea actelor și alte comunicări scrise.

Pentru a asigura că, în cadrul procedurilor judiciare, comunicarea cu instanța este efectuată cât mai complet posibil și, de preferință, pe cale electronică, Codul de procedură civilă face posibilă și parțial obligatorie comunicarea electronică cu instanța. În temeiul Codului de procedură civilă, în conformitate cu dispozițiile de la litera (e), solicitanții sau reprezentanții lor pot opta pentru comunicarea electronică sau, în cazul în care este obligatoriu să procedeze astfel, trebuie să comunice cu instanța prin mijloace electronice.

Solicitanții care comunică pe cale electronică trimit instanței formularul de cerere, precum și toate celelalte cereri și înregistrări folosite ca probe utilizând serviciul de asistență (prin completarea unor formulare electronice care îndeplinesc specificațiile tehnice și prin identificarea lor cu succes în sistemul electronic).

Comunicarea electronică cu instanțele are loc prin trei canale de comunicare:

- Mesageria electronică, care necesită înregistrarea în Sistemul central de înregistrare a solicitanților (un spațiu de stocare considerat o adresă securizată pentru comunicare disponibilă pentru administrare personală, anterior portalul solicitanților),
- Mesageria electronică oficială (rezervată pentru comunicarea electronică oficială cu organele administrative),
- Portalul pentru persoane juridice (un spațiu de stocare considerat o adresă securizată pentru comunicare disponibilă pentru persoanele juridice, practicieni individuali în domeniul dreptului, practicieni în domeniul dreptului din Uniunea Europeană și avocați individuali autorizați).

Orice persoană fizică poate solicita înregistrarea în Sistemul central de înregistrare a solicitanților organului de înregistrare [la birourile de relații cu publicul ale administrației, la birourile de informații ale administrației (*Kormányablak*), la birourile de relații cu publicul ale autorității fiscale, la ambasade și la unele oficii poștale] sau electronic, cu o carte de identitate valabilă, emisă după 1 ianuarie 2016. Înregistrarea personală necesită un document oficial de confirmare a identității (carte de identitate, pașaport, permis de conducere în format de card) și o adresă de e-mail. Resortisanții străini care nu se regăsesc în registrul de date cu caracter personal și

adrese sunt identificați prin intermediul pașaportului sau, după caz, al permisului de ședere. Resortisanții statelor membre ale SEE care nu se regăsesc în registrul de date cu caracter personal și adrese sunt identificați prin intermediul pașaportului sau al altui document oficial care le confirmă identitatea. La momentul înregistrării, solicitanții trebuie să își ateste identitatea și să semneze o declarație prin care își dau acordul pentru prelucrarea datelor lor. Ulterior, Biroul central verifică datele introduse în registrul de date cu caracter personal și adrese (sau, în cazul străinilor care nu se regăsesc în acesta, în registrul străinilor). Pe lângă aceste date, un nume unic de utilizator și o adresă de e-mail sunt de asemenea necesare, deoarece persoanei fizice i se trimite la acea adresă un cod unic necesar pentru prima conectare.

Caracteristica comună a portalului pentru persoane juridice și a mesageriei electronice oficiale este că utilizatorii trebuie să aibă drepturi specifice pentru a le utiliza. Mesageria electronică oficială poate fi utilizată de organizațiile care se înregistrează în sistemul central. Comunicarea prin Portalul pentru persoane juridice poate fi utilizată de persoane juridice și de reprezentanți legali.

Solicitanții care comunică pe cale electronică trebuie să își trimită cererile prin intermediul unui formular în cazul în care președintele Oficiului Judiciar Național a furnizat unul. În cazul în care nu este furnizat un formular, solicitanții care comunică pe cale electronică trebuie să încarce cererile și anexa (anexele) într-unul dintre formatele de fișiere acceptate de președintele Oficiului Judiciar Național și publicate pe site-ul central al instanțelor (<http://www.birosag.hu/>). Pentru a descărca formularele, solicitanții trebuie să aibă instalat un software special pentru completarea de formulare (*Általános Nyomtatványkitöltő Keresetprogram (ÁNYK)*) pentru completarea formularelor și încărcarea documentelor electronice ca anexe. Cererea și anexele sale trebuie trimise instanței semnate electronic sau autentificate prin intermediul unui serviciu de autentificare a documentelor bazat pe identificare. Site-ul central al instanțelor oferă informații practice pentru completarea formularelor. În cazul în care cererile nu îndeplinesc cerințele informatice, solicitanții care comunică electronic sunt notificați în mod direct ca parte a procesului de depunere. În cazul în care cererile încărcate de solicitanții care comunică electronic îndeplinesc cerințele informatice, acestora le este trimisă o confirmare de primire prin intermediul sistemului de notificare. Se consideră că cererea a fost comunicată instanței la momentul menționat în aceasta.

Instanțele transmit solicitanților care comunică electronic un certificat de primire a tuturor cererilor prin intermediul sistemului de notificare (automat). (Articolul 75/C din Decretul nr. 14/2002 privind normele de administrare a instanțelor).

Solicitanții care comunică electronic sunt notificați prin e-mail cu privire la primirea documentelor și accesează documentele prin linkul către document. Accesarea linkului creează o confirmare electronică de primire care menționează numele expeditorului și al destinatarului, numărul cauzei și data primirii documentului și este transmisă atât instanței, cât și solicitanților care comunică electronic. Confirmarea electronică de primire și confirmarea poștală de primire menționate în Codul de procedură civilă îndeplinesc cerințele privind confirmările de primire prevăzute la articolul 13 alineatul (1) din regulament. În cazul în care sistemul de comunicare indică faptul că documentul nu a fost primit, deși a fost notificat de două ori, se consideră că acesta a fost notificat în a cincea zi lucrătoare de la data menționată în cel de al doilea certificat de notificare.

Articolul 25 alineatul (1) litera (e) - persoanele sau tipurile de profesii care au obligația legală de a accepta comunicarea sau notificarea sau alte forme de comunicare scrisă prin mijloace electronice

Articolul 13 din regulament prevede norme cu privire la comunicarea sau notificarea actelor și alte comunicări scrise.

Pentru a asigura faptul că, în cadrul procedurilor judiciare, comunicarea cu instanța este efectuată pe cale electronică într-un context cât mai larg și în cât mai multe cazuri, Codul de procedură civilă face posibilă și, în unele cazuri, obligatorie comunicarea electronică cu instanța.

Potrivit normei de referință prevăzute la articolul 608 din Codul de procedură civilă, grupurile de persoane pentru care comunicarea electronică este obligatorie sunt enumerate în *Legea CCXXII din 2015 de stabilire a normelor generale privind administrarea electronică și serviciile de încredere*.

Potrivit articolului 9 alineatul (1) din Legea CCXXII din 2015, cu excepția cazului în care o lege sau un tratat

internațional, în temeiul aderării la un tratat internațional, prevede altfel, comunicarea electronică este obligatorie pentru:

(a) următoarele categorii, atunci când au calitatea de solicitanți:

(aa) operatorii economici,

(ab) statul,

(ac) administrațiile locale,

(ad) instituțiile bugetare,

(ae) procurorii,

(af) notarii,

(ag) instituțiile din sector public,

(ah) alte autorități administrative neincluse la literele (ac)-(ag) și

(b) reprezentanții legali ai solicitanților.

În temeiul articolului 608 alineatul (2) și al articolului 75 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, sunt considerați reprezentanți legali:

(a) avocații și societățile de avocatură;

(b) consilierii juridici afiliați unui barou în cazurile menționate de Legea privind practica în domeniul dreptului;

(c) un judecător și un secretar de instanță autorizați să reprezinte instanța investită cu personalitate juridică;

(d) un procuror mandatat să reprezinte Parchetul General;

(e) avocații stagiași și raportorii judiciari (dacă sunt autorizați să participe la proces în temeiul Codului de procedură civilă) și

(f) alte persoane menționate în legislație.

Articolul 25 alineatul (1) litera (f) - taxele judiciare și modalitățile de plată

Articolul 74 alineatul (1) din *Legea XCIII din 1990 privind obligațiile* oferă părții care inițiază procedurile opțiunea – cu condiția să existe condițiile tehnice pentru aceasta – de a plăti toate taxele judiciare electronic, prin intermediul sistemului de plăți și decontări electronice, mai degrabă decât prin timbre judiciare, cu privire la toate procedurile judiciare (indiferent dacă au fost inițiate pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice). Sistemul de plăți și decontări electronice este un serviciu central de plăți electronice (cu sistemul asociat de decontare) care permite solicitanților să își îndeplinească obligațiile de plată către organele care oferă administrare electronică, inclusiv electronic, prin card bancar, card bancar virtual sau prin servicii bancare electronice, în cursul administrării electronice.

Potrivit articolului 42 alineatul (1) din *Legea XCIII din 1990 privind obligațiile*, rata generală a taxelor judiciare este de 6 % din valoarea obiectului litigiului în procedurile contencioase și de 3 % din valoarea obiectului litigiului în procedurile necontencioase. În temeiul articolului 46 alineatul (1) din *Legea XCIII din 1990*, căile de atac împotriva hotărârilor presupun o taxă de 8 % din valoarea obiectului litigiului.

Articolul 25 alineatul (1) litera (g) - posibilitatea exercitării unei căi de atac și instanța competentă

Procedura în fața instanței de al doilea grad de jurisdicție este inițiată de apelant prin intermediul unui apel depus în scris la instanța de prim grad de jurisdicție. Părțile și persoanele vizate de o dispoziție a deciziei pot formula apel împotriva acelei părți din dispozitiv care le privește. Termenul de introducere a unui apel este de 15

zile de la data notificării deciziei.

Apelul trebuie să indice numărul hotărârii contestate în apel și dispoziția sau partea din hotărâre contestată în apel, o cerere fermă ca dispoziția contestată sau partea din hotărârea instanței de prim grad de jurisdicție să fie modificată sau anulată de instanța de al doilea grad de jurisdicție, încălcarea materială sau procedurală pe care apelantul își întemeiază apelul, cu excepția cazului în care exercitarea competenței de revizuire nu este condiționată de încălcarea legii. Ca regulă generală, apelul trebuie judecat de instanța de al doilea grad de jurisdicție fără o ședință de judecată, cu excepția cazului în care oricare dintre părți solicită organizarea unei ședințe, instanța o consideră justificată sau trebuie solicitate probe pentru a fi utilizate la ședința de judecată. O cerere de recurs poate fi formulată împotriva unei hotărâri definitive și a oricărei decizii care are același efect, dacă:

(a) partea prezintă orice fapt sau probă sau orice decizie definitivă a unei instanțe ori altă decizie oficială pe care instanța nu a luat-o în considerare pe durata procedurii, cu condiția să fi condus la o decizie mai favorabilă pentru aceasta în cazul în care ar fi fost luată în considerare inițial;

(b) partea a căzut în pretenții ca urmare a oricărei încălcări săvârșite de un judecător care a participat la pronunțarea hotărârii sau de către partea adversă ori de către orice altă persoană, contrar legii;

(c) partea face trimitere la o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în ceea ce o privește, prin care se constată o încălcare a oricărui drept prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, promulgată prin Legea XXXI din 1993 și de protocoalele adiționale la aceasta, cu condiția ca hotărârea definitivă pronunțată în ceea ce o privește să se întemeieze pe aceeași încălcare, iar partea să nu fi primit despăgubire de la Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau prejudiciul să nu poată fi reparat prin despăgubire;

(d) o hotărâre definitivă a fost adoptată anterior cu privire la același drept înainte de adoptarea hotărârii în discuție;

(e) cererea introductivă de instanță sau orice alt document a fost transmis părții printr-o notificare publică ce încalcă dispozițiile privind notificarea actelor de procedură prin comunicare publică. (articolul 393 din Codul de procedură civilă)

O cerere de recurs trebuie formulată în termen de șase luni; acest termen curge de la data la care hotărârea atacată a rămas definitivă sau, în cazul în care partea a luat cunoștință de motivul de recurs ulterior ori a avut posibilitatea de a formula recursul la o dată ulterioară, începe să curgă de la acea dată. Nu mai este posibilă introducerea unui recurs după cinci ani de la data la care hotărârea a rămas definitivă; nu poate fi admisă nicio justificare pentru nerespectarea acestui termen. Cererea de revizuire trebuie să indice hotărârea a cărei revizuire este solicitată și conținutul deciziei a cărei adoptare o dorește partea. Cererea trebuie să menționeze faptele și probele pe care se întemeiază revizuirea și trebuie anexate documente justificative. Dacă cererea este formulată după șase luni de la data la care hotărârea atacată rămâne definitivă și obligatorie, trebuie furnizate motive.

Cererea de revizuire trebuie depusă în scris la instanța de prim grad de jurisdicție sesizată cu cauza. Partea poate formula de asemenea cererea în procesul-verbal. Instanța căreia îi revine judecarea recursului trebuie să fie instanța de prim grad de jurisdicție sesizată cu procedura principală. În temeiul Codului de procedură civilă, dacă recursul este admis, acesta trebuie judecat în limitele cererii. În ceea ce privește rezultatul reexaminării cauzei, instanța confirmă hotărârea atacată prin cererea de revizuire sau, prin casarea acesteia în tot sau în parte, pronunță o nouă decizie în conformitate cu legea. Articolele 392-404 din Codul de procedură civilă

Sub rezerva excepțiilor prevăzute de lege, o decizie cu privire la fond pronunțată de instanța de al doilea grad de jurisdicție, care a rămas definitivă și obligatorie, poate fi contestată prin intermediul unei revizuii cu titlu de cale de atac extraordinară. Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, poate face obiectul revizuirii o hotărâre definitivă cu privire la fondul cauzei sau o decizie definitivă și obligatorie cu privire la fondul cauzei.

O parte poate solicita revizuirea unei hotărâri definitive sau a unei ordonanțe definitive și obligatorii cu privire la fondul cauzei pronunțate de *Curia* în temeiul unei încălcări care afectează fondul cauzei sau în temeiul unei decizii publicate a *Curia* cu privire la o chestiune de drept, ori împotriva părții din dispozitivul hotărârii de care este vizată partea respectivă.

În principiu, nu poate fi efectuată o revizuire într-o cauză privind proprietatea în care valoarea contestată în cererea de revizuire nu depășește 5 milioane HUF.

Cu toate acestea, în cazul menționat mai sus, *Curia* poate, pe cale de excepție, să autorizeze revizuirea dacă examinarea încălcării care afectează fondul cauzei este justificată de necesitatea de a asigura unitatea sau dezvoltarea ulterioară a jurisprudenței, de faptul că importanța specifică sau însemnătatea socială a chestiunii de drept a crescut ori, în lipsa unei decizii a instanței de al doilea grad de jurisdicție, de necesitatea unei decizii preliminare a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Partea poate formula o cerere de autorizare a revizuirii la instanța de prim grad de jurisdicție în termen de 45 de zile de la notificarea hotărârii.

Cererea de autorizare a revizuirii trebuie să menționeze hotărârea a cărei revizuire este solicitată de parte, încălcarea care aduce atingere fondului cauzei, indicarea precisă a legii încălcate și temeiurile și problemele de drept pe care se bazează cererea.

Cererea de revizuire trebuie depusă la instanța care a pronunțat decizia în primă instanță în termen de 45 de zile de la data notificării deciziei. Cererea de revizuire trebuie să îndeplinească cerințele generale privind cererile introductive de instanță și trebuie să includă anexele prevăzute la articolul 413 din Codul de procedură civilă. Ca regulă generală, *Curia* decide cu privire la cererile de revizuire fără o ședință de judecată (articolele 405-424 din Codul de procedură civilă).

Articolul 25 alineatul (1) litera (h) - procedurile pentru solicitarea unei reexaminări și instanțele competente pentru o astfel de reexaminare

Potrivit articolului 18 alineatul (1) din regulament, instanța care a pronunțat hotărârea în procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este competentă să judece cererea de reexaminare. Descrierea instanțelor competente să desfășoare procedura și, astfel, să pronunțe o hotărâre este furnizată în secțiunea din prezentul prospect referitoare la articolul 25 alineatul (1) litera (a).

În temeiul articolului 19 din regulament, normele relevante din Codul de procedură civilă reglementează de asemenea procedura privind cererea de reexaminare, în măsura în care articolul 18 din regulament nu prevede altfel.

Printre dispozițiile care reglementează procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, Codul de procedură civilă cuprinde norme specifice privind reexaminarea în temeiul articolului 18 din regulament [articolul 602 alineatele (1)-(3) din Codul de procedură civilă]. Codul de procedură civilă prevede în mod expres că normele privind justificarea omisiunii de a acționa se aplică reexaminării, exclude formularea unei cereri de *restitutio in integrum* în cazul nerespectării termenului de formulare a unei cereri de reexaminare și, de asemenea, nu dă dreptul la o cale de atac împotriva ordonanței pronunțate de instanță prin care este respinsă cererea de reexaminare din oficiu.

În acest temei, motivul reexaminării și circumstanțele pe care se întemeiază aceasta trebuie menționate în cererea de revizuire în conformitate cu articolul 18 din regulament. Cererea nu are efect suspensiv în ceea ce privește executarea hotărârii. Totuși, dacă admiterea cererii pare probabilă, instanța poate dispune din oficiu suspendarea executării deciziei, fără audierea părții adverse. Instanța poate modifica, la cerere, decizia cu privire la suspendare. În cazul în care reexaminarea este exclusă prin lege sau cererea este formulată tardiv, cererea este respinsă fără examinarea fondului. Înainte de a decide cu privire la cerere, instanța poate asculta părțile. Îndeplinirea condițiilor prealabile pentru introducerea unei cereri este evaluată *ex aequo et bono*. În cazul în care instanța admite cererea, procedura este repetată în cadrul necesar. Poate fi introdusă o cale de atac împotriva unei decizii de respingere a unei cereri.

Articolul 25 alineatul (1) litera (i) - limbile acceptate

Codul de procedură civilă prevede că procedurile se desfășoară în limba maghiară [articolul 113 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Codul de procedură civilă prevede de asemenea că, cu excepția cazului în care legea, un act juridic obligatoriu al Uniunii Europene sau o convenție internațională prevede altfel, cererile adresate instanțelor trebuie formulate în limba maghiară, iar actele și deciziile instanței sunt comunicate în limba maghiară. Legea prevede de asemenea că oricine are dreptul de a utiliza oral limba maternă în cadrul procedurilor judiciare și, în cadrul domeniului de aplicare al unei convenții internaționale, poate fi utilizată limba maternă ori limba unei minorități regionale sau naționale. Instanța numește un interpret sau un traducător dacă

este necesar pentru asigurarea respectării acestor drepturi sau din alt motiv în temeiul dispozițiilor acestei legi referitoare la utilizarea limbilor. În temeiul normelor speciale privind procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, Codul de procedură civilă prevede că instanța poate dispune ca o parte să depună o traducere autorizată a oricărui document pe care l-a prezentat numai dacă nu există un alt mod de atestare a faptelor relevante ale cauzei [articolul 600 alineatul (5) din Codul de procedură civilă].

Ungaria nu menționează – în cadrul dreptului său în acest sens care decurge din articolul 21a alineatul (1) din regulament – o altă limbă oficială decât a sa pe care o poate accepta ca limbă oficială a certificatului.

Articolul 25 alineatul (1) litera (j) - autoritățile competente în ceea ce privește executarea

Titlurile executorii în Ungaria pot fi emise, în cazurile care intră în domeniul de aplicare al regulamentului, de instanța districtuală aflată în raza teritorială a instanței regionale de la domiciliul debitorului sau, în lipsa acestuia, de la locul unde se află bunurile care pot face obiectul executării, de la sediul unei sucursale maghiare a unei societăți stabilite în străinătate ori, în cazul unei reprezentanțe comerciale directe, de la sediul sucursalei sau al agenției, iar în Budapesta, de instanța regională centrală din Buda.

Instanța sesizată cu executarea este îndreptățită să aplice în Ungaria măsurile prevăzute la articolul 23 din regulament. În dreptul maghiar, instanța sesizată cu executarea este instanța pe lângă care a fost desemnat executorul judecătoresc independent care acționează în cauză.

■ Ultima actualizare: 09/12/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.